

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej **Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, **o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 8 C 128/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 20. mája 2015 sp. zn. 17 Co 95/2015, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uznesením z 10. mája 2013 č. k. 8 C 128/2012-24 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- € za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej aj „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o súdnych poplatkoch“).

Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 20. mája 2015 sp. zn. 17 Co 95/2015 na odvolanie žalobkyne uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Dospel k záveru, že podanie žalobkyne v dotknutej časti je potrebné posúdiť ako námietku zaujatosti proti sudcovi súdu prvého stupňa uplatnenú podľa § 15a ods. 1 O.s.p. Za správne považuje posúdenie otázky súdom prvého stupňa, že žalobkyňi vznikla poplatková povinnosť za vznesenú námietku zaujatosti.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila tým, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), že vo veci rozhodoval vylúčený sudca (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. g/ O.s.p.) a že bol súd nesprávne obsadený (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. g/ O.s.p.) – súd treba považovať za nesprávne obsadený aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca, resp. zákonní sudcovia. Za nepodanie návrhu na začatie konania považovala nepodanie námietky zaujatosti, pretože to nebolo obsahom jej vôle. Odňatie možnosti konať pred súdom odôvodnila nedostatkom riadneho odôvodnenia rozhodnutia a jeho prekvapivosťou. Rozhodovanie vylúčeným sudcom v konaní pred súdom prvého stupňa vyvodzovala z toho, že išlo o sudcu súdu, ktorého nezákonným postupom jej mala byť

spôsobená žalovaná ujma. Vyčítala odvolaciemu súdu aj nesprávnosť jeho záveru, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti. Navrhovala, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred najvyšším súdom na základe skoršieho dovolania tej istej žalobkyne - vid' konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 7 Cdo 1/2014, 7 Cdo 79/2014, 7 Cdo 163/2014, 7 Cdo 181/2014, 7 Cdo 215/2014, 7 Cdo 223/2014, 7 Cdo 277/2014, 7 Cdo 311/2014, 7 Cdo 325/2014, 7 Cdo 349/2014, 7 Cdo 351/2014, 7 Cdo 363/2014, 3 Cdo 266/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 O.s.p. a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. apríla 2016

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Vanda Šimová